

ת"פ 30678/02/22 - מדינת ישראל נגד אור מקמיל

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 30678-02-22 מדינת ישראל נ' מקמיל

בפני בעניין:	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשם		אור מקמיל

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 7.2.22 בסמוך לשעה 23:00 במרכזית "המפרץ" בחיפה, נתפס הנאשם מחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקלים : 1.80 גרם נטו ו - 298.82 גרם נטו וסם מסוכן מסוג MDMA ו - KETAMINE במשקל כולל של 9.1568 גרם נטו.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תטען לעונש ראוי של 14 חודשי מאסר בפועל וזאת לצד ענישה נלווית והנאשם הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 7.9.22 שירות המבחן הגיש תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. שירות המבחן ציין כי בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר במסגרת הליך מעצר עת היה תחת פיקוח מעצרים. שירות המבחן מציין כי מאז תחילת ההליך הטיפולי הנאשם מגלה מעורבות יותר מאשר בעבר והתנהלותו בקבוצה מותאמת לשלב שנמצא בו. הנאשם מצהיר כי בכוונתו לשתף פעולה בכל טיפול שיוצע לו ומהתרחשות מנחי הקבוצה עולה כי הוא עורך מאמצים רבים לשתף פעולה, לצד ביצוע בדיקות שתן. שירות המבחן מתאר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 21 רווק ומאז חודש מרץ השנה שווה במעצר בית בבית סבו וסבתו. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירה של החזקת אגרופן או סכין בהיותו קטין וכי הנאשם ומשפחתו לא שיתפו פעולה עם שירות המבחן בהליך זה ולפיכך לא הוגשה המלצה בעניינו.

עמוד 1

הנאשם הודה במיוחס לו בתיק זה ולקח אחריות מלאה על התנהלותו ומעשיו. הנאשם תיאר את מעצרו כחוויה מפחידה וקשה מאד. שירות המבחן מצוין כי מאז הופנה הנאשם במסגרת פיקוח מעצרים הוא מבצע בדיקות שתן ופרט לבדיקה אחת כל הבדיקות העידו על ניקיון משרידי סם באופן עקבי. שירות המבחן מתרשם כי ללא המשך מענה טיפולי בתחום ההתמכרויות שיסייע לו, אין ביכולתו של שירות המבחן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות מצדו בעתיד. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכו ישולב בהליך טיפולי. כמו כן המליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף של 180 שעות. ענישה זו יש בה להערכת שירות המבחן כדי להפגישו ולעמת אותו עם השלכות מעשיו מחד ולאפשר לו להשתלב בשוק התעסוקה המהווה עבורו גורם שיקומי.

5. ביום 1.12.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה צוין שירות המבחן כי כל בדיקות השתן שנערכו לנאשם העידו על ניקיון מסמים וכי בשל רשימת המתנה ועל מנת שלא להשאירו ללא מענה טיפולי עד לקליטתו ביחידה להתמכרויות המשיך הנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית עד ליום 7.11.22 והשתלב לטיפול פרטני ביחידה להתמכרויות ביום 6.11.22 והקפיד להגיע לשיחות שהתקיימו עד כה וניכר כי אופן שיתוף הפעולה בהליך הטיפול משקף רצון כן לשינוי ולשיקום חייו. שירות המבחן סבור שכל הנתונים מהווים גורמים מפחיתים סיכון להישנות עבירות דומות מצדו של הנאשם בעתיד. לפיכך המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים וכן צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

6. ביום 21.2.23 לאחר שהנאשם הופנה לקבלת חוות דעת של ממונה על עבודות השירות, הגיש שירות המבחן ביוזמתו תסקיר נוסף. בתסקיר צוין שירות המבחן כי למרות שלא התבקש תסקיר ראה לנכון להגיש עדכון לאור התמורה החיובית במצבו של הנאשם. שירות המבחן צוין בתסקיר כי ביום 19.2.23 קוימה וועדת הערכה ביחידה להתמכרויות ובוועדה עלה כי מאז השתלבותו של הנאשם ביחידה בחודש נובמבר 2022 הנאשם מגיע בקביעות למפגשים הטיפוליים ובמקביל מבצע בדיקות שתן שבועיות המעידות על ניקיון משרידי סם בגופו. לדברי גומי הטיפול ביחידה, הנאשם מבטא מוטיבציה גבוהה לטיפול וכן מביע שאיפות ותכניות לעתיד, לרבות לימודים ועל כן הומלץ על המשך טיפול. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד שלא נפתחו תיקים חדשים מאז ביצוע העבירה ולאור זאת חוזר וממליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים וכן להטיל על הנאשם ענישה חינוכית - שיקומית בדמות של"צ בהיקף של 180 שעות אותם יבצע תוך שנה בבית גיל הזהב בקרית בנימין בתפקיד אחזקה וגינון. ענישה שיקומית לדעת שירות המבחן יש בה כדי להפגיש את הנאשם עם השלכות מעשיו מחד אולם גם לאפשר לו להשתלב בשוק התעסוקה המהווה גורם שיקומי ומאידך יש לכך כדי להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1). ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכן הדגישה את סוג הסם מסוג MDMA. ב"כ המאשימה ציינה כי לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם בעבירות של החזקת סמים בנסיבות תיק זה נע בין עונש של 12 חודשי מאסר ברף התחתון ועד לעונש של 24 חודשי מאסר ברף

העליון והפנתה לפסיקה התואמת לשיטת המאשימה את מדיניות הענישה במקרים דומים. בעניינו של הנאשם כך נטען לחובתו הרשעה אחת קודמת בגין עבירה של החזקת סכין. ב"כ המאשימה תהתה באשר להמלצת שירות המבחן המהווה סטייה ניכרת ממתחם העונש ההולם. בנסיבות העניין עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, כאמור בהסדר בין הצדדים, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס כספי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

8. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון כתב האישום ולכך שמדובר בסם מסוג קנבוס שנתפס על הנאשם במסעדה ולעניין הסמים האחרים טען ב"כ הנאשם שמדובר בשקית שנמצאו בה שני סוגי סם. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם כך נטען לראשונה בחייו היה עצור ולאחר מכן היה עצור בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן שוחרר בתנאים. הנאשם היה תחת צו פיקוח מעצרים של שירות המבחן תקופה ממושכת ותסקירי שירות המבחן מדברים בעד עצמם. לאורך הליך המעצר הותר לנאשם לצאת לעבודה בהמלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם טען שמדובר בבחור צעיר ונמנה לקבוצת גיל המוגדרת "בגיר צעיר" ועל כן יש לנקוט בהתייחסות מיוחדת לגבי קבוצה זו והפנה לשילובו של הנאשם בהליך הטיפול והצלחתו בהליך. לאור כל האמור טען ב"כ הנאשם כי יש לאמץ את המלצות התסקיר במלואן והפנה לפסיקה רלוונטית לטענתו התומכת בטעונו.

9. הנאשם בדברו אמר שזו הפעם הראשונה שהוא לוקח חלק בהליך טיפולי. הנאשם הצטער על מעשיו ואמר שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו.

דין והכרעה

10. על פי תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין נקבע במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם. ברי כי בעניינו מדובר באירוע אחד ומשכך יקבע מתחם אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

11. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

12. הערכים החברתיים המוגנים כוללים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ראו בעניין זה: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 6021/95, 4998/95, 5267/95, 5313/95 מדינת ישראל נ' גומז (31.7.97); ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88)).

בעניין זה ראו דבריו של כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.2012) :
עמוד 3

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצדם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))."

13. נסיבות ביצוע העבירות מלמד על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם החזיק בשעות לילה במרכזית " המפרץ" בחיפה, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקלים : 1.80 גרם נטו ו - 298.82 גרם נטו וסם מסוכן מסוג MDMA ו - KETAMINE במשקל כולל של 9.1568 גרם נטו.

14. מדיניות הענישה מלמדת על ענישה שנותנת ביטוי לשיקולי הלימה וכן לסוג הסם, כמותו ולנסיבות ביצוע העבירות. אפנה בעניין זה לפסקי הדין הבאים:

ת"פ (ירושלים) 15744-01-19 **מדינת ישראל נ' עואודה** (18.11.19), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בביתו 20 יחידות של סם מסוג MDMA. כמו כן, החזיק הנאשם בביתו מחסנית אקדח ריקה וכן 6 כדורי תחמושת בקליבר 9 מ"מ. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"צ נרחב, ועד ל-6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (תל-אביב) 46841-12-17 **מדינת ישראל נ' עיסה ואח'** (8.1.20), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בתיק העיקרי ועבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בתיק הצירוף. החזיק הנאשם בדירתו סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית: 45 בולי LSD, 16 טבליות 5 MDMA, גבישים של MDMA במשקל 2.3 גרם, 4 בולי LSD נוספים וחשיש במשקל 14 גרם. בנוסף, צירף הנאשם תיק נוסף על פיו החזיק הנאשם בחנייה סיגריה ובה סם מסוג חשיש במשקל של 3 גרם. בית המשפט קבע מתחם עונשי הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט חרג ממתחם הענישה וגזר על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ירושלים) 8491-10-19 **מדינת ישראל נ' נאגר** (22.6.20), שם הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם החזיק 25.3463 גרם של סם מסוג MDMA וכן כמות קטנה של סמים מסוג קנאביס. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר. על הנאשם נגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לצד ענישה נלווית.

בעפ"ג 58296-05-19 (מחוזי ב"ש) **אלהואשלה נ' מדינת ישראל** (10.7.19) התקבל ערעורו של מי שהורשע בעבירה של סחר בסם קנבוס במשקל של 7.3 גרם תמורת 300 ₪ לסוכן משטרתי, כך שעונש שהושת עליו של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות הופחת ל-7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בקבלו את הערעור ציין היעדר עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן לפיה אינו בעל דפוסים עבריינים מושרשים.

בת"פ 3045-02-20 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' בוטבול** (20.1.21) הורשע נאשם כבן 18 וחצי, במכירת סם מסוג קנבוס במשקל של כ-2 גרם לקטין. בנוסף החזיק בכיס מעילו סם קנבוס במשקל של 0.8306 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית. מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט ביטל הרשעת הקטין.

בת"פ (מחוזי-ת"א) 43983-05-19 **מדינת ישראל נ' ראובן** (19.3.20) נקבע מתחם בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הורשע הנאשם בשתי עבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ובהחזקת כלים המשמשים להכנת סם. המדובר בנאשם שהחזיק ברכבו 317.46 גרם MDMA ובדירתו החזיק 10 גרם קוקאין, 19 טבליות MDMA, 15.62 גרם MDMA, 6.26 גרם MMC, 12.02 גרם קטמין, 56 בולי LSD ו-2 משקלים אלקטרוניים.

15. אשר על כן אני סבורה שמתחם העונש ההולם את נסיבות תיק זה נע בין עונש של 6 חודשי מאסר שניתן במקרים מסוימים לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בצירוף ענישה נלווית.

16. בהינתן מתחם העונש ההולם יש לבחון האם מתקיימים שיקולים לחריגה ממנו, ובעניינו של הנאשם דנן - יש לבחון התקיימותם של שיקולים המצדיקים חריגה לקולא בהתאם לסעיף 40ד. לחוק העונשין, והכוונה היא לנתונים המלמדים על סיכוי ממשי לשיקום הנאשם.

פרשנותו של סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין ויישומו נדונה על ידי בית המשפט העליון בע"פ 5936/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (14/01/2015) (להלן: "**ע"פ 5936/13**"), שם הבהיר בית המשפט העליון, כי "ככל שהעבירה ונסיבותיה חמורות יותר-גובר הנטל על הטוען להקלה בשל שיקולי שיקום".

כמו כן אפנה לע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** שם קבע בית המשפט מתווה לקריטריונים לשיקום שיצדיק חריגה מהמתחם:

"בקווים כלליים ניתן להצביע על כך שהפעלת הסמכות בסעיף 40ד אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40ד לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...

לכך אוסיף ואדגיש את העיקרון בענישה שהענישה היא לעולם אינדיבידואלית. ראה: ע"פ 1307/15 פלוני נ' מדינת ישראל (01/04/2015); ע"פ 8355/13 פלוני נ' מדינת ישראל (18/11/2014).

17. בעניינו של הנאשם אני סבורה שיש לחרוג ממתחם הענישה אותו קבעתי בשל שיקולי שיקום.

שירות המבחן הגיש מספר תסקירים עקביים בעניינו של הנאשם. הנאשם התגייס להליך הטיפולי כבר מתחילת ההליך ושיתף פעולה. לא זו אף זו, שכאשר בית המשפט הפנה את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות שירות המבחן ביוזמתו על אף שלא התבקש הגיש תסקיר נוסף והדגיש את השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי וחשיבות הרצף השיקומי והמשמעות השיקומית לשילובו של הנאשם בתעסוקה.

לפיכך, אני סבורה שהוכחו סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם.

18. הנאשם צעיר לגילו וטרם מלאו לו 22. לענין זה אפנה לע"פ 7781/12 פלוני נגד מדינת ישראל (25.6.13) בענין מדיניות ענישה לקבוצת גיל "בגיר צעיר":

"לאור כל האמור לעיל, לגישה, יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש".

וכן אפנה לפסיקה נוספת בענין זה לע"פ 2420/15 אברהם אבטלין נ' מדינת ישראל אשר בפסיקה זו הבהיר בית המשפט העליון דגשים בענין קבוצת גיל "בגירים צעירים":

"נוכח טענות המערער בערעורו, ונוכח דעתו החולקת של חברי השופט י' עמית בענין פלוני, ראיתי לנכון להבהיר ולחדד את דבריי באותו ענין. מטרתו של הדיון אשר נערך בפסק הדין בענין פלוני, הייתה "לבחון את מאפייני קבוצה ייחודית זו (קבוצת הבגירים הצעירים - ס.ג.), בחינה שתאפשר לנו לצקת תוכן לשיקולי הענישה הקבועים בדין ושעוצבו בהלכה הפסוקה, בהתאם לתכלית ההליך הפלילי" (שם, פסקה 35 לפסק דיני). במילים אחרות, פסק הדין בענין פלוני לא יצר עילה "פסיקתית" נפרדת להקלה בעונשם של בגירים צעירים, אלא יצק תוכן המבוסס על המאפיינים המיוחדים אשר עשויים להתקיים בקבוצה זו, לתוך הכללים הקבועים בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין - אשר מאפשרים לייחס משמעות לגילו של נאשם, להתפתחותו, לבשלותו ולפוטנציאל השיקומי שלו בעת גזירת עונשו (ראו והשוו: ע"פ 2357/13 רוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות יח-יט (6.10.2013)). כפי שצינתי בע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (3.4.2014): "כוחה של דוקטרינת 'בגירים-צעירים' הוא כאמצעי פרשני אשר מנחה את בתי המשפט ונותן בידיהם כלי נוסף לביצוע מלאכת גזירת הדין" (ההדגשה הוספה - ס.ג.). תכליתו של פסק הדין בענין פלוני היא להבטיח כי בשעת גזירת דינם של בגירים צעירים, בית המשפט יישם את הוראות החוק המבנות את שיקול הדעת השיפוטי באופן

הלוקח בחשבון את ייחודיותה האפשרית של קבוצה זו ומייחס למאפייניה המיוחדים את המשקל המתאים והראוי להם, ככל שהם מתקיימים. הגשמת תכלית זו תבטיח כי העונש שייגזר על הבגיר הצעיר אכן יהלום את מידת אשמתו, וכי יוגשם האינטרס הציבורי בשיקומם של עבריינים, על ידי מיצוי פוטנציאל השיקום המוגבר הקיים בחלק מהבגירים הצעירים".

עוד הוסיף כבוד בית המשפט העליון בפסק דין זה:

"וידגש, "בגיר צעיר" אינו מעין "מונח קסם", המצדיק כשלעצמו הקלה בעונשו של נאשם המשתתף לקבוצת הגילאים המסוימת - אלא מדובר בקבוצת משתנים, אשר יש לבחון את המידה שבה הם מתקיימים בכל נאשם בגיר צעיר לגופו.

בחינה זו תיעשה, כאמור, במסגרת ההוראות בחוק העונשין המבנות את שיקול הדעת השיפוטי, ואשר מאפשרות מתן משקל למאפייניהם המיוחדים של הבגירים הצעירים. בין הוראות אלה, ניתן למנות את סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין, המאפשר לייחס משקל בהערכת נסיבות ביצוע העבירה, ל"יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו"; את סעיף 40ט(א)(7), המאפשר לייחס משקל ל"יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו"; את סעיף 40יא(1), המאפשר לייחס משקל בהערכת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ל"פגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו"; ולבסוף, את סעיף 40ד(א), המאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". כפי שניתן להיווכח, אין צורך לחרוג מהוראות הדין וליצור קטגוריה פסיקתית חדשה לבגירים צעירים כדי להתחשב במאפייניה המיוחדים של קבוצה זו. לכל אחד מאותם מאפיינים קיימת אכסניה מתאימה בהוראות חוק העונשין, המאפשרת להעניק לו את משקלו הראוי בעת גזירת העונש - ככל שאותו מאפיין מתקיים בבגיר הצעיר העומד בפני בית המשפט ובהתאם למידה שבה הוא מתקיים בו, והכל לפי מיטב התרשמותו של בית המשפט בכל מקרה לגופו".

19. אמנם הנאשם בתיק זה אינו קרוב לגיל הקטניות, אך השיקולים שנקבעו בפסיקה לעניין ייחודיות גילו הצעיר של הנאשם נכונים גם לענייניו קל וחומר כאשר עסקין בבחור צעיר שקיים בעניינו על פי חוות הדעת של שירות המבחן פוטנציאל שיקומי המהווה כשלעצמו שיקול בענישת נאשמים צעירים לגילם.

20. הנאשם הופנה על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות וחרף זאת החלטתי נוכח האמור בתסקירי שירות המבחן ובמיוחד התסקיר האחרון של שירות המבחן לחרוג ממתחם העונש ההולם ולא להשית על הנאשם עונש של מאסר ולו בדרך של עבודות שירות. אכן לנאשם הרשעה קודמת מבית המשפט לנוער אך מכלול הנתונים מצביעים על כך שלמעשה לראשונה החל הליך טיפולי ושיתף פעולה בו. כמו כן אציין את התקופה המשמעותית בה שהה הנאשם בפיקוח אלקטרוני אך כבר מתחילתו של ההליך במהלך צו פיקוח מעצרים הותר לנאשם לצאת לעבודה. לנאשם נכונה עוד דרך ארוכה בהליך הטיפול, אך להישגיו עד כה יש ליתן משקל ומשמעות במסגרת גזר הדין ולעודדו להמשיך ולהתמיד בשיקום.

21. **אשר על כן, אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:**

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים על עבירה על פי פקודת הסמים מסוג פשע ויורשע בה.

אני מעמידה את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הובהר לנאשם, בלשון פשוטה, כי עליו למלא אחר הוראות שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ניתן בזאת צו של"צ במסגרתו יבצע הנאשם 180 שעות בהתאם לתכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

מובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו לבצע את צו השל"צ במלואו על פי התכנית שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו, לדון מחדש בתיק זה ולהשית עליו ענישה חלופית.

קנס כספי בסך של 2,000 ₪ . הקנס ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 28.4.23 ובכל 28 לחודש שלאחר מכן.

היה והקנס או חלקו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.

לאור בקשת ההגנה, ככל שיש פיקדון כספי במסגרת הליך המעצר הוא יקוזז לטובת הקנס ויתרת הסכום תושב לנאשם.

אני מורה על פסילת הנאשם מלקבל או להוציא רישיון נהיגה וזאת לתקופה של חודשיים אשר ימנו מיום גזר הדין. לאור העובדה שלנאשם אין כלל רישיון נהיגה יש לראות בהצהרתו של הנאשם אסמכתא להוצאת אישור על ידי מזכירות בית המשפט.

אני משיתה על הנאשם 2 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור הנאשם כל עבירת סמים על פי פקודת הסמים ויורשע בה.

בחלוף תקופת הערעור, ניתן להשמיד את המוצגים - הסמים והציוד הנלווה.

מוצגים שנתפסו בתיק יושבו לבעליהם, פלאפון נייד יושב לנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

מזכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן, לממונה על עבודות השירות וכן למשרד הרישוי.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.

